

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre med fru Line Barfod.

Kl. 18.00

Line Barfod (EL):

Enhedslisten støtter ligesom ved de tidligere fremsættelser intentionen i SF's forslag. Vi mener i høj grad, at der er behov for at sikre, at ældre får den hjemmehjælp, de har behov for, og vi mener i høj grad, at der er behov for at gøre op med hele minutt tyranniet, som man ser i øjeblikket, især foranlediget af regeringens og Dansk Folkepartis besynderlige julekatalogmappe, hvor de ældre skal have alting gjort op i minutter: 2 minutter til at skifte dynebetræk hver 14. dag osv.

Der ser vi langt hellere, at man får nogle af de modeller, som man har lavet forsøg med i nogle kommuner, hvor hjemmehjælperne og ældre selv tilrettelægger arbejdet og har en langt større frihed til at kunne gøre det ud fra, hvad den ældre har af behov, om det er godt vejr den dag, så man gerne vil ud at gå en tur, eller hvad der nu ellers kan være. Det mener vi er den vej man skal gå, i stedet for den forbrugermodel, som regeringen og Dansk Folkeparti har lagt sig fast på, hvor man tror, at borgerne nærmest er afskaffet, og at man kun skal vælge offentlige ydelser, ligesom man vælger kaffe eller ketchup i supermarkedet.

Dertil kommer jo så, at med den panikpakke, som regeringen og Dansk Folkeparti vil gennemføre nu, hvor man hælder milliarder ud til en privat forbrugsfest for de rigeste i samfundet, lægger man overhovedet ikke op til, at der skal bruges flere penge på det offentlige område, samtidig med at der så er hele den store strukturreform, som alle forventer kommer til at koste milliarder alene i nye investeringer i it og også i hele den omlægning, der skal være. Så mener vi, at der er meget behov for at se på: Hvordan sikrer vi de forskellige områder? Hvordan sikrer vi, at der kommer en ordentlig hjemmehjælp, og at det ikke er der, man skærer ned i de kommende år?

Så vi mener, at der er et stort behov for at diskutere: Hvordan får vi sikret, at de ældre får rettigheder til hjemmehjælpen? Hvordan sikrer vi, at der bliver hjemmehjælperne nok?

Vi så gerne, at man havde brugt nogle af de her mange penge – og det behøver ikke at være særlig mange, for det koster jo ikke i forhold til lønnen til hjemmehjælperne, hvis man an-

sætter hjemmehjælperne, i stedet for at de går på dagpenge; det giver faktisk overskud på de offentlige kasser – til andre forbedringer for de ældre, så det var den vej, man gik, i stedet for at hælde det hele ud i en forbrugsfest. Men det sker jo nok ikke, så længe vi har det flertal, vi har nu, og derfor må vi så se på, hvad vi kan lave af rettigheder, som kan sikre, at de ældre får det minimum, som man har behov for for at kunne klare sig.

Der må vi så se på, også under udvalgsarbejdet, hvordan man egentlig kan definere det nærmere, uden at vi skal ind i visitation, uden at vi skal ind i noget, der ligner minutt tyranni, uden at vi kommer ind i de problemer, fru Margrethe Vestager pegede på, med, hvordan man definerer, hvad der er vask og rengøring osv.

Hvordan sikrer vi så, at de ældre får et minimumskrav? Hvis man vurderer, at de har et behov, kan man altså ikke nøjes med at spise dem af med, at så får de 5 minutter til det ene og 5 minutter til det andet. Så skal der være ordentlig tid, og der skal være ordentlig tid til, at de kan tilrettelægge det sammen med hjemmehjælperen, så der også er til en kop kaffe indimellem, og hvad der ellers kan være behov for, til at gå en tur, når solen skinner, eller andet.

Den fleksibilitet skal der være, og den frihed skal der være, så det hele ikke bliver reduceret til, at man bare er forbruger, der kun lige skal have klaret det mest nødtørftige.

Tove Videbæk (KD):

Så har vi hjemmehjælpen oppe at vende igen.

Der er mange kommuner, der ikke sørger for hjemmehjælp i den grad, som man kunne synes var nødvendig, for at ældre medborgere kan klare nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, og således at de kan vedligeholde fysiske og psykiske færdigheder. I andre kommuner, måske i de fleste, fungerer hjemmehjælpen bedre, men de kommuner, hvor det ikke fungerer, bringer sagen på dagsordenen her i Folketinget igen og igen, og man kan ikke lade være med i den forbindelse at ønske, at vi havde nogle sanktionsmuligheder over for de kommuner, som svigter vores ældre medborgere, de mennesker, som hele livet har slidt og slæbt og knoklet, så vi i dag kan leve i et velfærds- og velstandssamfund. Jeg synes, det er fattigt, hvis ikke vi kan tage os ordentligt af dem, den generation, som ikke er vant til at klage eller forlange.

Når man hører udtrykket de ældre, ja, så tænker man jo ofte på en gruppe, som er langt væk.